

[Statsministeren.]

der kan opvises i den forløbne tid, taler til gunst for en politik, der er ført på saglig basis. Vi har højere beskæftigelse, end vi har haft i adskillige år, vi har en større industrieksport end i mange år — en stadig forøgelse heraf — vi har en sådan valutastilling, at alle er og må være enige om, at man ikke kan sammenligne den med noget tilsvarende på tidligere tidspunkter. Vi har på alle punkter haft en rolig og god udvikling i de økonomiske anliggender, og vi har samtidig på sociallovgivningens område og på kulturlivets område kunnet notere, omend med divergerende opfattelser her i tinget, væsentlige fremskridt og nydannelser, som er af betydning. Når dette er tilfældet, mener jeg, man kan konstatere en afgørende ting: at regeringen har gjort et sagligt arbejde, og at regeringens arbejde har efterladt sig gode resultater, resultater, der ikke har været bestemt af en enkelt gruppe. Når denne regering med stor tilfredsstillelse har kunnet se de løsninger, der er tilvejebragt ved den 3-årige arbejdsoverenskomst, har det ikke blot relation til arbejdergrupperne eller bygrupperne her i landet, men også til landgrupperne. Når vi for et øjeblik siden har kunnet gennemføre vigtige lovforanstaltninger for de forskellige kredse inden for dansk landbrug, så er dette også et udtryk for en god saglig vilje fra regeringens side til at føre en politik, der bevæger sig fra by til land, og som søger at tage rimelige hensyn til alle sider af den danske befolkning.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal fremsætte et par bemærkninger i anledning af nogle udtalelser, der er rettet til mig.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen fremsatte nogle bemærkninger, der tydede på, at han havde lagt mærke til en tale, jeg forleden holdt, idet det ærede medlem sagde, at han syntes, at denne tale ikke var udtryk for en overvældende kærlighed til ham. Nu er det jo også så meget igen. Lad mig nøjes med at sige, at mine følelser over for det ærede medlem altid har været venlige, og de er ganske uændrede. Derimod siger min forstand mig i stigende grad, at venlige følelser over for det ærede medlem må opfordre mig til at advare det ærede

medlem imod dannelsen af det, venstrekvinder og -mænd i stigende grad kalder partiets hårde kerne, i forbund med det ærede medlem hr. Poul Sørensen.

Jeg har lagt mærke til, at det ærede medlem nu i to år i alle sine „eneste“ taler har indsvøbt meget nærgående og ofte helt urigtige udtalelser om mig og den politik, der føres. Jeg var ærlig talt bange for, at det ærede medlem ville opfatte det som uvenlighed, hvis jeg aldrig svarede, og det var altså det, jeg gjorde forleden, da jeg belyste det ærede medlems politiske veje og fejlregninger.

Det ærede medlem udtalte en vis forundring over, at der stadig arbejdedes så intenst med forberedelserne til et nordisk fællesmarked, og forundring over forlydenheden om, at arbejdet står foran afslutning. Denne ihærdighed, spurgte det ærede medlem, kunne den ikke være udtryk for en form for selvbedrag?

Jeg vil gerne dertil sige, at det nordiske økonomiske samarbejdsudvalg og de nordiske samarbejdsministres arbejde foregår efter de direktiver, som er givet af Nordisk Råd efter vedtagelsen på rådets møde i Oslo. Denne henstilling fra Nordisk Råd har det ærede medlem selv været med til at udarbejde og stemme for, og jeg håber, at det ærede medlem stadig er enig i denne henstilling. Den går ud på, at der på grundlag af de overleverede rapporter fra det nordiske økonomiske samarbejdsudvalg og i kontakt med rådet optages forhandlinger om formerne for det nordiske økonomiske samarbejde med det formål, at spørgsmålet, når forudsætningerne for en afgørelse foreligger, kan forelægges parlamenterne.

Meningen dermed var jo, at disse planer i sommerens løb burde ligge færdige til politisk behandling i de enkelte lande og færdige til at indgå i overvejelserne om, hvorvidt deres gennemførelse er forenelig med eller ønskelig under hensyn til en samlet vurdering af de andre foreliggende europæiske markedsplaner.

Nu er der jo ingen anledning til her at komme ind i en videre diskussion angående disse ting, men jeg vil dog gerne minde om, at efter det foreløbige sammenbrud af forhandlingerne om det europæiske frihandelsområde har den tanke jo vundet frem i de forskellige lande, at de nordiske lande ved